

Carmē de vica solitaria

xxviii

Desperit dñs vana de sede superbos
Mēte sui cordis vita nec apta manet
Turbis curarum lacerata vocatur. ⁊ est par
Pulueribus turbo quos violentus agit
Sede sedet nulla stabili nec ouenit vlli
Dissidet et secū turbida mens hominis
Mita quid prauoz que nō solitaria quis
Desertis heremi sit relegata locis?
Nilib⁹ hec si sit hominū circūdata turbis
Nunq̄ civilis nec socialis erit
Mens humilis simplex et solitaria secū
Petre nixa manet cōcomitante deo
Sola civilis socialis et ē vbiq̄ locetur
Dissidet hec nulli. ouenit ipsa sibi
Sola quidē minime cui virtus sit comes
Sit licet extremis finib⁹ acta maris
Sola tamē secū nūq̄ se deserit. et si
Mult⁹ ei popul⁹ cingat vtrūq̄ latus
Est vicina deo quē iugiter aspicit. ē spes
Ancora ne fluitet secura serena suavis
Pulcra videns fini cōsociata suo
Conscia secreti diuini sicut amica
Sicut dilecti sponsa. colūba. soroz
Has dat theorice laudes sapiētia vite
Solitarius est solus amicus ei
Nec solus tñ est q̄uis locus ⁊ man⁹ et pes
Os q̄ vacent animus omnibus obsequit
Proficit hic ⁊ nūc verū scrutando salubre
Q̄rat scribit que posteritas relegat
Nulla licet scribat nil p̄dicet ore porzet
Mozib⁹ exemplis voce loquēs operum
Est solitudo p̄ciosum crede talentū
Terrenis caueas dū datur infodere
Dolle vacare sibi nō videre parūa grātia
Quāsuavis domin⁹ gratus eo frueri
Martha sit intēdens multis. sinat ipse sorozē
Vt parte sua vult Iesus hoc fieri
Sāma nec intersit mēbris ocul⁹ q̄ tenellus
Non culpetur agat si manuale nihil
Magna domus nec formis vtitur hisdem

Carmen de vita solitaria

Non per officium soris sua cuiq; sat est
Sunt tot in actiua pede qui se precipiti dant
Theorice paucos q̄so vacare velint ¶ Tra ē
Sint fortes gladios teneat salomōis. ad in
Lectulus ob sp̄sum sp̄sa quiescat ibi
Filia clausa domi maneat mater famule
Ac vir in arma ruat ditior ex spolijs
Solutus nō pugnat h̄ pro pugnātib' orat
Hos nō deo ignans actio quos tribulat
Ocia nō laudi tribuit nec obinde supbit
Se catulo segni iudicat esse parem
Et tamē impetrare potest dilectio q̄ non
Aut labor aut meritū se cruciantis habet
Suevit amicitie videt regula ius dare q̄d
Cōcedit meritū iusticie q̄ vigor ¶ nō
Ambo parē referūt p̄dam. tentoria seruās
Miles. et hostiles exuperans acies
Est equidē felix est solitudo beata
Si simplex nec iners fructificet vigeat
Si trahit affectū rō si sensus ⁊ actus
Nō discordet et est gloria vana procul
Rumores fugiat dicēs sibi clausē q̄d ad te
Factorum ratio sit tibi velle dei
Solitudo nocet assit si sollicitudo
Surarū interiorē cor lacerans miserū
Cor grauat ebrietas cor crapula curaq;
Sol' ab hoc triplici peste perire potest
Sunt qui delicias reputāt sub sentibus esse.
Sub curis quibus est irrequieta quies
Parcit eis domin' sibi se cōmittere solus
Atq; ministerio collocat ipse suo
Nō alios q̄s scit pro vita quolibz aptos
Nūc has nūc illas vult variare vices
Optima pars hec est hec robustissima felix
Gaude cui domin' p̄stat vtraq; frui
Alteri' vti gaudet natura nec vno
Corp' iners studio iugiter esse sinit
Vita beata venit cui soli sufficit vnū
Sola vacat soli socialis ouat
Explicat carmen de vita solitaria.

De car
Sequuntur
status de canonicis
Ioh̄e de Gerion
lario vniuersitatis

Prohibe
Rati
lites
q̄ tor
horro
cōsul
rauit a calūnijs ho
notū nēcia simul at
vie p̄prietatis m
seruicordā suā. et
cantū q̄ nō or
nō ingrati repu
hac nocte p̄furo
bere posteritati
cellola reddidit a
n p̄it. O quāuis o
randū sit multos v
licet nō sit tuos tib
res ¶ Explicat car
vi verbū de canoni
rias seu volumin
ne vitāda p̄ thro
notas ⁊ notata
tantas p̄fens
tabule vicem te
vnū cui' vniuers
originali rati
verbo. Cedim
tinet thomos
uar iuxta trip
a triplicē inuelt